

Ühise põllumajanduspoliitika „tervisekontroll”

P6_TA(2008)0093

Euroopa Parlamendi 12. märtsi 2008. aasta resolutsioon ühise põllumajanduspoliitika „tervisekontrolli” kohta (2007/2195(INI))

(2009/C 66 E/03)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse komisjoni 20. novembri 2007. aasta teatist nõukogule ja Euroopa Parlamendile „Ühise põllumajanduspoliitika reformi” tervisekontrolli „ettevalmistamine” (KOM(2007)0722);
- võttes arvesse oma 29. septembri 2003. aasta nõukogu määrust (EÜ) nr 1782/2003 ⁽¹⁾, millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames kohaldatavate otsetoetuskavade ühiseeskirjad ja teatavad toetuskavad põllumajandustootjate jaoks;
- võttes arvesse oma 11. detsembri 2007. aasta seisukohta ettepaneku kohta võtta vastu nõukogu määrus, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 1782/2003 ja määrust (EÜ) nr 1698/2005 (Maaelu Arengu Euroopa Põllumajandusfondist (EAFRD) antavate maaelu arengu toetuste kohta) ⁽²⁾;
- võttes arvesse oma 25. oktoobri 2007. aasta resolutsiooni sööda ja toiduainete hinnatõusu kohta ⁽³⁾;
- võttes arvesse oma 26. septembri 2007. aasta seisukohta ettepaneku kohta võtta vastu nõukogu määrus, millega kehtestatakse erand määrusest (EÜ) nr 1782/2003 seoses maa tootmisest kõrvaldamisega 2008. aastal ⁽⁴⁾;
- võttes arvesse oma 14. veebruari 2007. aasta seisukohta ettepaneku kohta võtta vastu nõukogu määrus, milles sätestatakse määrusega (EÜ) nr 1782/2003 ettenähtud otsetoetuste vabatahtliku ümbersuunamise eeskirjad ning muudetakse määrust (EÜ) nr 1290/2005 ⁽⁵⁾;
- võttes arvesse oma 8. juuni 2005. aasta resolutsiooni laienenud liidu poliitiliste väljakutsete ja eelarvehahendite kohta (2007–2013) ⁽⁶⁾;
- võttes arvesse oma 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelist kokkulepet Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni vahel eelarvedistsipliini ja usaldusväärse finantsjuhtimise kohta, eriti selle I ja III lisa ning 3. ja 9. deklaratsiooni ⁽⁷⁾;
- võttes arvesse akti Tšehhi Vabariigi, Eesti Vabariigi, Küprose Vabariigi, Läti Vabariigi, Leedu Vabariigi, Ungari Vabariigi, Malta Vabariigi, Poola Vabariigi, Sloveenia Vabariigi ja Slovaki Vabariigi ühinemistingimuste ja Euroopa Liidu aluslepingutesse tehtavate muudatuste kohta ⁽⁸⁾;
- võttes arvesse nõukogu 22. märtsi 2004. aasta otsust, millega pärast ühise põllumajanduspoliitika reformi kohandatakse akti Tšehhi Vabariigi, Eesti Vabariigi, Küprose Vabariigi, Läti Vabariigi, Leedu Vabariigi, Ungari Vabariigi, Malta Vabariigi, Poola Vabariigi, Sloveenia Vabariigi ja Slovaki Vabariigi ühinemistingimuste ja Euroopa Liidu aluslepingutesse tehtavate muudatuste kohta ⁽⁹⁾;
- võttes arvesse mandaati, mille Euroopa Ülemkogu andis komisjonile läbirääkimiste pidamiseks põllumajanduse valdkonnas Euroopa Ülemkogu järeldestes, valmistudes kolmanda WTO ministrite konverentsi 26. oktoobri 1999. aasta kohtumiseks;

⁽¹⁾ ELT L 270, 21.10.2003, lk 1. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 146/2008 (ELT L 46, 21.2.2008, lk 1).

⁽²⁾ Vastuvõetud tekstid, P6_TA(2007)0598.

⁽³⁾ Vastuvõetud tekstid, P6_TA(2007)0480.

⁽⁴⁾ Vastuvõetud tekstid, P6_TA(2007)0411.

⁽⁵⁾ ELT C 287 E, 29.11.2007, lk 341.

⁽⁶⁾ ELT C 124 E, 25.5.2006, lk 373.

⁽⁷⁾ ELT C 139, 14.6.2006, lk 1.

⁽⁸⁾ ELT L 236, 23.9.2003, lk 33.

⁽⁹⁾ ELT L 93, 30.3.2004, lk 1.

Kolmapäev, 12. märts 2008

- võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingu artikli 33 lõiget 2, mis võeti Lissaboni lepingusse üle muutmata kujul;
  - võttes arvesse kodukorra artiklit 45;
  - võttes arvesse põllumajanduse ja maaelu arengu komisjoni raportit ning keskkonna-, rahvatervise- ja toiduohutuse komisjoni arvamust (A6-0047/2008),
- A. arvestades, et põllumajandus koos tootmisahelas järgneva toiduainetetööstusega on ELi üks suurimaid majandussektoreid ning see on otsustava tähtsusega ELi toiduainetega kindlustatuse tagamisel ning etendab ka üha olulisemat osa ELi energiavarustuse kindluse loomisel;
- B. arvestades, et ELi ühine põllumajanduspoliitika, mis põhineb majanduslikul, ökoloogilisel ja sotsiaalsel Euroopa põllumajandusmudelil, tagades säästvuse ja toiduainetega kindlustatuse, on vajalik ka tulevikus; kuid arvestades siiski, et edukaid reforme tuleb jätkata, sealhulgas tugevdada täiendavalt maaelu arengut;
- C. arvestades, et ühine põllumajanduspoliitika peab tulevikus eemaldama praegused takistused, millega puutuvad kokku põllumajandustegevust alustavad noored inimesed, tehes põlvkondade vahetuse üheks oma prioriteediks;
- D. arvestades, et bürokraatia vähendamine põllumajandussektoris läbipaistvate, lihtsamate ja väiksema halduskoormusega eeskirjade kehtestamise abil toob kaasa nii põllumajandusettevõtete ja -tootjate madalamad kulud kui ka väiksemad halduskulud;
- E. arvestades, et ühine põllumajanduspoliitika peab toime tulema suurte erinevustega põllumajandus- ja piirkondlikus struktuuris ning samal ajal leidma vastused uutele väljakutsele, nagu kliimamuutus, mulla- ja veekaitse, suurem avatus maailmaturule või biomassi, toorainete ja taastuvenergia kättesaadavaks tegemine; arvestades, et vaja on tagada piisavate ressurssidega varustus ning jätkata ühise põllumajanduspoliitika algsete eesmärkide järgimist, nagu hiljuti kinnitati Lissaboni lepingus, mille võib kokku võtta kui kõrge kvaliteediga tervislike toiduainete tootmise, seeläbi tagades kõigi eurooplaste varustatuse mõistlike hindadega ning võimaldades säilitada põllumajandustootjatele nende sissetuleku taseme;
- F. arvestades, et ühise põllumajanduspoliitika muutmisel tulevikus peaks arvesse võtma arengumaade, eriti vähimarenenud maade erilist olukorda ning vältima põllumajandustoodete tootmise ja turuleviimise ohustatust nendes riikides;
- G. arvestades, et otsetoetuste süsteemi on 1992. aastast alates kolm korda ning kõiki olulisi turukorraldusi, välja arvatud piimasektor, 2004. aastast alates oluliselt ja suuresti edukalt reformitud;
- H. arvestades, et kõigil arenenud riikidel on oma põllumajanduspoliitika; arvestades, et uued olud, nagu maakera rahvaarvu suurenemine, kliimamuutus, suurenev energiavajadus, hinnatoetuste vähendamine ja suurem avatus maailmaturule, toovad endaga ühelt poolt kaasa põllumajandustoodete kõrgemad turuhinnad ELis ning teiselt poolt saagikuse ja hindade tunduvalt suuremad kõikumised, just seepärast on vaja rohkem kui kunagi varem jätkata ühise põllumajanduspoliitika teostamist;
- I. arvestades, et toiduainetega kindlustatus (nii kvantitatiivses kui ka kvalitatiivses mõttes) jääb üheks ühise põllumajanduspoliitika põhieesmärgiks kõrvuti ökosüsteemide säilitamise — ilma milleta ei saa olla mõistlikku säästvat tootmist — ning maakasutuse optimeerimisega kogu ELis;
- J. arvestades, et EL on teinud märkimisväärseid jõupingutusi, et vähendada põllumajanduskulude osa kogueelarvest, see on 1970ndate aastate peaaegu 80 %-lt langenud 33 %-le praeguse finantsperspektiivi lõpuks, kusjuures põllumajanduslikult kasutatav maa on kasvanud 37 % võrra alates 2003. aastast uute liikmesriikide ühinemise tõttu;

Kolmapäev, 12. märts 2008

- K. arvestades, et riigipead ja valitsusjuhid võtsid Berliini tippkohtumisel kohustusi kogukulude garantii kohta ühise põllumajanduspoliitika esimesele sambale kuni 2013. aastani;
- L. arvestades, et 2004. aasta ühinemisakt sätestab ühise põllumajanduspoliitika teatavate eeskirjade kohaldamisel erandid uute liikmesriikidele, et kompenseerida madalamaid otsetoetusi;
- M. arvestades, et teatud piirkondades ei ole mingeid alternatiive teatavatele traditsioonilistele põllumajanduslikele tootmisvormidele, mis sageli on selle piirkonna põhiline põllumajanduslik tegevus ja mida seepärast tuleb tungivatel keskkonna- ja regionaalpoliitilistel põhjustel ning majandusliku ja sotsiaalse struktuuri tagamiseks tingimata säilitada ja toetada, eelkõige pidades silmas ühise põllumajanduspoliitika rolli nn lähenemiseesmärgi piirkondades, kus põllumajandus ja loomakasvatuse areng on suure tähtsusega majandusliku arengu ja töökohtade loomise seisukohalt;
- N. arvestades, et põllumajandustootjatele tuleb ELis tagada stabiilsus, nii et nende lootused oleksid täidetud ja nende investeringuid ei hävitataks, samal ajal mõnedes sektorites peavad reguleerimissüsteemid võimaldama keskpikka ja pikaajalist prognoosimist;
- O. arvestades, et ELi seadusandja peab vältima ELi põllumajandustootjate ja loomakasvatavate diskrimineerimist nii ELi siseselt kui ka kolmandatest riikidest pärit konkurentidega võrreldes või tagama ELi põllumajandustootjate ja loomakasvatavatele sobivate vahendite abil võrdsed võimalused; arvestades, et eelkõige tuleks tagada põhimõtte rakendamine, et kvaliteedi-, tervishoiu-, keskkonna-, loomade heaolu ja muudest standarditest, mida peavad järgima ELi põllumajandustootjad, peavad kinni ka kõik need, kes ekspordivad põllumajandustooteid ELi;
- P. arvestades Euroopa Ühenduse asutamislepingu artiklis 33 sõnastatud ühise põllumajanduspoliitika eesmärgi ja seda, et pärast Lissaboni lepingu täielikku ratifitseerimist on kõigi oluliste õiguslike ja eelarvega seotud otsuste puhul ühise põllumajanduspoliitika kohta vaja Euroopa Parlamendi heakskiitu;
- Q. arvestades, et toiduainetega kindlustatuse tagamine ELi kodanikele on prioriteet, mida saab kõige paremini saavutada ELi-sisese toiduainete tootmise toetamise ja WTO eeskirjade raames toimuva impordi kombineerimisega; toiduainetega kindlustatus sõltub ka ELi panusest maailma varude (mis on praegu äärmiselt madalal tasemel) täiendamisele, mis võimaldab ELil mitte ainult kaitsta end puudujääkide eest, vaid ka võtta vastutust ülemaailmse toiduainetega kindlustatuse eest;
- R. arvestades, et põhjalikumalt on vaja vaagida turgude arengut ja selle mõju siseturule, pidades silmas toorainete tootmise ja hindade rahvusvahelist konteksti;

Sissejuhatus

1. nõuab säästva, konkurentsivõimelise ja multifunktsionaalse põllumajanduse kontseptsioonist kinnipidamist, mis säilitab iga tootmissektori ja -ala omapära ning mille peaesmärk on varustada elanikkonda tervislike ja ohutute toiduainetega piisaval hulgal ning mõistlike tarbijahindadega;
2. on seisukohal, et ühise põllumajanduspoliitika 2003. aasta reform oli suures osas väga edukas, kuna suurendas märkimisväärselt ühise põllumajanduspoliitika läbipaistvust ja tõhusust ning põllumajandustootjate omavastutust ja turule orienteeritust, ning on seisukohal, et nimetatud protsessi tuleb jätkata, järgides kohustust, mille võtsid riigipead ja valitsusjuhid 2002. aasta detsembris eesmärgiga säilitada täies mahus esimese samba põllumajandusfondid kuni aastani 2013; juhib tähelepanu sellele, et vastukaaluks tuleb veelgi märgatavalt lihtsustada ühise põllumajanduspoliitika ning põllumajandustootjaid mõjutavate paljude ELi direktiivide ja määruste haldamist, et vähendada põllumajandustootjate koormust, kuigi selline lihtsustamine ei tohi viia ühise põllumajanduspoliitika renatsionaliseerimiseni või ELi põllumajandustootjatele antavate toetuste suurema kärpimiseni;

Kolmapäev, 12. märts 2008

3. on seisukohal, et ühise turukorralduse mistahes reguleerimisest loobumine ei ole poliitiliselt soovitatav, sest nagu näitab praegune olukord, on Euroopa ja kogu maailma varud erakordselt madalal tasemel, mis mõjutab negatiivselt tarbijate ostujõudu ja põllumajandustootjate sissetulekut ning ühtlasi soodustab spekulatsiooni; rõhutab, et lisaks sellele on vaja vahendeid, mis aitaksid võidelda võimaliku konjunktuurilangusega ning tervisega seotud õnnetustest ja ebastabiilse kliima tõttu üha sagenevatest looduskatastroofidest tulenevate ohtudega;
4. kiidab seetõttu heaks tehnilised kohandused, mis tulenevad eelnimetatud komisjoni teatisest ja mille eesmärk on tagada 2003. aasta reformide edukus, ning kutsub komisjoni üles tagama majandusliku põhiprintsibiina ühise põllumajanduspoliitika stabiilsus;
5. kutsub komisjoni üles edaspidiseid reforme silmas pidades läbi viima ühise põllumajanduspoliitika tasuvusuuringu toiduainetega kindlustatuse, omavarustatuse ja maakogukondade säilitamise seisukohast; kutsub komisjoni üles läbi viima analüüsi, milliseid kulusid võivad tarbijatele põhjustada toiduainete kõrgemad hinnad, mis tulenevad suurenenud ülemaailmsest nõudlusest, võrreldes kulutustega, mida ühiskonnale praegu tekitab põllumajanduspoliitika;
6. on veendunud, et ELi väljakutse seoses WTO läbirääkimistega on toime tulla tulevaste piirangutega niimoodi, et maksimeerida liidu heaolu; rõhutab, et EL peaks olemasolevat paindlikkust parimal moel kasutama, näiteks nn tundlike toodete puhul; rõhutab siiski, et igasuguse WTO põllumajandusleppe eelduseks on saavutada geograafilisi tähiseid käsitlev intellektuaalomandi kokkulepe ning tunnustada kaubandusväliseid küsimusi impordikriteeriumina;
7. kutsub komisjoni üles käimasolevate WTO läbirääkimiste raames võtma arvesse põllumajandusliku tootmise eripära, mis tuleneb sellest, et põllumajanduslik tootmine kujutab endast toiduainete tootmise sektorit ning kaitseb territoriaalset tasakaalu, keskkonda ning toiduohutuse püsimist piisaval kvantitatiivsel ja kvalitatiivsel tasemel;
8. on siiski seisukohal, et ELil peab ka tulevikus olema piisavalt vahendeid, et kanda hoolt selle eest, et põllumajandus- ja tervishoiusektoris ei tekiks turu- ega varustuskriise;
9. rõhutab, et vaja on tõhusal moel ja sobivate (rahaliste ja muude) vahendite abil tunnustada põllumajanduse funktsioone tootmise, keskkonna ja maaelu valdkonnas;
10. toetab üldjuhul üldiste eesmärkide, eelkõige toiduainetega kindlustatuse, territoriaalse ühtsuse, tarbija-, keskkonna-, kliima- ja loomakaitse ning taastuvenergia ja bioloogilise mitmekesisuse kaitse integreerimist ühisesse põllumajanduspoliitikasse; juhib siiski tähelepanu, et see peab moodustama osa säästva arengu poliitikast, mille liituvad majandustulemused, looduskeskkonna ja loodusvarade kaitsmine, kohalik areng ja sotsiaalne õiglus; juhib siiski tähelepanu, et riigipead ja valitsusjuhid kinnitasid ühise põllumajanduspoliitika eesmärgi, säilitades EÜ lepingu artikli 33 sisu Lissaboni lepingus, mille kirjutati alla 13. detsembril 2007. aastal;
11. rõhutab, et üldeesmärkide integreerimine ühisesse põllumajanduspoliitikasse ei tohiks küsimärgi alla seada põllumajandus- ja loomakasvatussaaduste tootmist ELi mägistes ja ebasoodsas olukorras olevates piirkondades, ääremaa del ja saartel, kus see põhineb ekstensiivsetel tootmissüsteemidel, suure osa põllumajandus- ja loomakasvatussaaduste toodangu suunamisel kohalikule turule, kuid ka nende toodete müügil liikmesriikide turgudel;
12. on seisukohal, et kui EL kehtestab ranged nõuded ELi talupidajatele ja tootjatele, peaks ta tagama selle, et samu nõudeid täidavad kõik need, kes ekspordivad põllumajandustooteid ELi, ning et EL peab nõudma eelnimetatud üldeesmärkide lisamist WTO läbirääkimistel;

Kolmapäev, 12. märts 2008

13. lükkab tagasi esimese samba kogueelarve vähendamise perioodiks kuni 2013. aastani ning juhib tähelepanu sellele, et põllumajandus- ja loomakasvatusturgude kiirete muutuste ajal ning pooleliolevate reformide etapis on põllumajandustootjatele väga olulised usaldusväärsus, kindlus ja eelkõige 2003. aastal tehtud otsuste järgimine;
14. lükkab otsetoetuste puhul tagasi mis tahes diskrimineerimise sõltuvalt ettevõtte suurusest ja õiguslikust vormist, kuid tõdeb samal ajal, et toetuste ümberjaotamine esimeses sambas peab põhinema igakülgset hinnangul, kuidas see mõjutab sotsiaalset ja piirkondlikku ühtekuuluvust, tööhõivet, keskkonda, konkurentsivõimet ja innovatsiooni;
15. nõuab, et toetused oleks ette nähtud üksnes põllumajanduses aktiivselt tegutsevatele põllumajandustootjatele;
16. juhib tähelepanu, et komisjoni eelnimetatud teatis pöörab liialt vähe tähelepanu probleemidele, vajadustele ja väljakutsetele, millega puutub kokku 12 uue liikmesriigi põllumajandussektor, ning nõuab sellega arvestamist eelseisvate reformide puhul ja et kaalutaks sihipärast lisarahastamist ümberkorralduseks ja moderniseerimiseks;

Otsetoetused

17. peab otsetoetusi ka tulevikus sissetuleku peamiseks kindlustuseks mitte üksnes turutõrgete puhul, vaid ka toetusena põllumajandustootjatele avalike hüvede pakkumise eest ning kompensatsioonina rahvusvahelises võrdluses väga kõrgete keskkonna-, toiduohutuse-, toiduainetega kindlustatuse, jälgitavuse, loomakaitse- ja sotsiaalsete standardite eest Euroopas;
18. märgib siiski, et toetuste tase ei tundu alati vastavat asjaomaste põllumajandustootjate pingutustele, sest endiselt sõltuvad toetused suurel määral eelnevalt tehtud kulutustest;
19. nõuab seepärast, et komisjon koostaks aruande hindamaks lisakulusid, mis põllumajandustootjatele tekivad ühiste standardite täitmise tõttu sellistes valdkondades nagu keskkond, loomade heaolu ja toiduohutus, võrreldes nende põhikonkurentidega maailmaturul; märgib, et lisaks eelnevale tuleks aruandes võrrelda neid kulusid põllumajandustootjatele makstavate otsetoetuste praeguse suurusega; on seisukohal, et aruanne peaks sisaldama piisavalt täpseid andmeid eri liiki põllumajandustootjate kohta üksikutes liikmesriikides; on seisukohal, et aruanne tuleks avaldada enne, kui algab otsustamismenetlus ühiseks põllumajanduspoliitikaks pärast 2013. aastat;
20. tervitab komisjoni otsust lubada liikmesriikidel vabatahtlikkuse alusel suuremat paindlikkust liikumisel selles suunas, et lahutada otsetoetused ajaloolistest võrdlusväärtustest ja kehtestada ühtsem süsteem, ning kutsub komisjoni üles koos õigusloomega seotud ettepanekuga selgitama seda, kas heade kogemuste tõttu liikmesriikides oleks liikmesriikidel vabatahtlikkuse alusel võimalik minna kiiremini üle toodanguga sidumata toetuste piirkondlikele või riiklikele ühtsetele pindalatoetustele juba 2013. aastaks; on siiski seisukohal, et need liikmesriigid, kes on läbi viinud täieliku või osalise lahtisidumise ajaloolistest toetustest, võivad kuni 2013. aastani otsustada sellest süsteemist väljaastumise üle; kutsub komisjoni üles läbi viima uuringut pindalatoetuse võimaliku mõju üle, eelkõige mis puudutab põllumajandusettevõtteid suure loomkoormusega suhteliselt väikesel alal;
21. rõhutab, et otsuse korral minna üle piirkondlikule mudelile, tuleks arvesse võtta raskusi, mis tulevad loomakasvatuse eriõiguste omapärast, nt asjaolu, et mõnedel loomakasvatajatel pole üldse põllumajanduslikku maad või on seda vaid vähesel määral, samuti asjaolu, et ELi paljudes piirkondades põhineb eksten-siivne loomakasvatus ühiste rohumaade kollektiivsel kasutusel, need rohumaad kuuluvad omavalitsustele, kogukondadele või riigile;
22. on veendunud, et arvestades nende sektorite suurenevat arvu, mille puhul kasutatakse ühtset otsemaksete kava, ning pidades silmas selle kava rakendamisel saadud kogemusi, näivad teatavad otsused ja rakenduseskirjad olevat tarbetult ranged ja keerukad, seepärast oleks vaja eeskirjad, kohaldamisala ja rakendamise sobivad majandamisviisid uuesti kindlaks määrata neis liikmesriikides ja sektorites, kes seda soovivad;

Kolmapäev, 12. märts 2008

23. on seisukohal, et otsetoetuste toodangust lahtisidumine on üldiselt kaasa toonud ELi põllumajanduse eduka turule orienteerituse, põhjuseks suurem mõju sissetulekule ja põllumajandustootjate suurem otsustamisvabadus, samuti sellega seonduv ühise põllumajanduspoliitika lihtsustamine; ning kutsub komisjoni üles toetuste toodangust lahtisidumise poliitikat kiiremini edasi arendama, kui see ei põhjusta teatavates piirkondades märkimisväärset sotsiaal-majanduslikku kahju ja/või kahju keskkonnale, eeskätt kõige ebasoodsamates piirkondades; märgib siiski, et ette tuleb valmistada täiendavad mõjuhinnangud, et põhjalikult uurida lahtisidumise mõjusid konkreetsetele piirkondadele, tootmisele ja põllumajandusmaa turule;
24. on veendunud, et otsetoetuse lahtisidumine põllumajandustoodangust võib üldjuhul pikas perspektiivis aidata vähendada ELi põllumajanduse negatiivset keskkonnamõju, tingimusel, et sellega kaasneb suurem toetus säästvatele tavadele maaelu arengu valdkonnas;
25. juhib tähelepanu, et edasist otsetoetuste lahtisidumist tuleks läbi viia üksnes pärast võimalike mõjude hoolikat kaalumist, mille hulka peaksid kuuluma põllumajanduse eri sektorite vaheline tasakaal, monokultuuride kasvav oht ning töötajamuhukate põllumajandussektorite ohustatus;
26. tunnistab, et loomadega seotud toetuste, sealhulgas piimatoetuste olukord ei ole võrreldav, arvestades suuri turumoonutusi, mille on muu hulgas põhjustanud tõusvad söödahinnad, mis enam mõjutavad teatavaid kariloomade paljundamise süsteeme ELis;
27. on seisukohal, et teatud piirkondades, nagu mägipiirkonnad ja muud eriraskustega piirkonnad (saared, kuivad ja niisked alad, äärepoolseimad piirkonnad), kus ei ole alternatiive suhteliselt töötajamuhukale loomakasvatusele, võivad loomadega seotud toetuste täielikul toodangust lahtisidumisel kaasnedes muutunud sisendhindade tõttu olulised sotsiaalsed, majanduslikud ja ökoloogilised kahjud, mis ei ole kooskõlas lepingu eesmärkidega; nõuab, et otsetoetuste (osalise) lahtisidumise korral kasutataks täpseid võrdlusandmeid alusena toetusõiguste andmisel;
28. on teadlik loomakasvatuse võtmeaspektist Euroopa põllumajanduses, eriti teatavates intensiivse loomakasvatusega riikides ja piirkondades, ning seetõttu on seisukohal, et seotud loomatoetuste ajutine osaline säilitamine oleks õigustatud; tunnistab, et neil üledukatel põllumajandusettevõtetel on tähtis roll piirkondlikus majanduses; tuleb meelde, et määruse (EÜ) nr 1782/2003 artiklites 47–50 sisaldub lahendus suurele loomkoormusele, mida tuleks 2013. aastale järgnevat perioodi silmas pidades edasi uurida;
29. on siiski arvamisel, et sellest ei piisa; tervitab seetõttu esimese sammuna õiges suunas määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 69 (edaspidi artikkel 69) väljakuulutatud muutmist; kuid märgib, et seda muutmist ei tohiks kasutada kattevarjuna, et kehtestada vabatahtlikku ümbersuunamist ja kahekordselt tugevdada teist sammast; lisaks ei tohiks see vahend viia ühise põllumajanduspoliitika renatsionaliseerimiseni ning niipalju kui võimalik tuleks tagada liikmesriikidele võrdsed võimalused;
30. nõuab artiklist 69 tulenevate vahendite kasutamist esmajärjekorras territoriaalse ühtsuse ja üksikute sektorite tugevdamise meetmeteks, eelkõige meetmeteks, mis takistavad põllumajandusliku tootmise ja eriti loomakasvatuse lõpetamist piirkondades, kus see põhjustaks olulist kahju loodusele, maastikule või regionaalarengule (eriti mägipiirkonnad, märgalad või veepuuduse all kannatavad piirkonnad, muud äärmiselt ebasoodsas olukorras olevad piirkonnad ja äärealade rohumaad), meetmeteks, mille eesmärk on ümber korraldada ja tugevdada põllumajanduslikke põhivaldkondi (nt piimandus, lihakarja- ja lambakasvatus), ja pindalal põhinevate keskkonnameetmeteks (nt mahepõllundus), mis seni teise samba alla ei kuulu, ning riskijuhtimiseks;
31. on seisukohal, et uuesti defineeritava artikli 69 kohased vahendid võiksid lähtuvalt mõju hindamise tulemustest moodustada vabatahtlikul alusel kuni 12 % otsetoetustest liikmesriigi kohta;
32. kutsub komisjoni üles tegema ettepanekuid ühiseeskirjade kohta seoses artikli 69 kohaldamisega liikmesriikide poolt, et hoida ära kaubandustõkkeid ja konkurentsi kahjustamist nii palju kui võimalik, hõlmates need vajaduse korral turgude ühisesse korraldusse; nõuab samuti, et komisjoni teavitatakse kõikidest meetmetest, mis on vajalikud artikli 69 kohaldamiseks; lõpuks kutsub komisjoni üles koostama mõjuanalüüsi, mis tuleks lisada õigusakti ettepanekule;

Kolmapäev, 12. märts 2008

33. on seisukohal, et üksikute sektorite tugevdamiseks mõeldud meetmeid tuleb pikemas perspektiivis põhimõtteliselt rahastada esimesest sambast; on seetõttu lisaks seisukohal, et komisjon peab läbivaadatud artikli 69 kohaldamise tulemusi 2013. aasta järgse reformi ettevalmistamisel põhjalikult hindama;

34. kutsub komisjoni lisaks üles esitama 2010. aasta 30. juuniks aruannet, milles kirjeldatakse põhjalikult, kuidas on võimalik pikaajaliselt kindlustada põllukultuuride tootmine ühenduses ja loomakasvatuse varude tagatus Euroopas seoses ELi siseste erinevate tootmissüsteemide, multifunktsionaalsuse ja piirkondlike aspektidega (mägipiirkonnad, ebasoodsas olukorras olevad piirkonnad ja väikesaared); on seisukohal, et aruandes tuleks käsitleda ka küsimust, kuidas on tootmisega sidumata, kaudsete toetuste, nt toetuste abil ekstensiivsetele rohu- ja karjamaadele või erimaksete abil piima või liha tootmise toetuseks, toetuste abil tallidele, mis on ehitatud ja sisustatud vastavalt ühistele looma heaolu ja keskkonnastandarditele või kriisohje erivahendite abil võimalik saavutada ühise põllumajanduspoliitika eesmärke tõhusamalt ja sihipärasemalt, võttes arvesse ka nende seotust jätkusuutlikkuse ja sotsiaalsete aspektidega; rõhutab, et aruandes tuleb vastata küsimusele, kas või mil määral on, lähtudes mahukate loomakasvatustevõtete piirkondade konkreetsetest vajadustest, seotud loomatoetused või lahendused vastavalt määruse (EÜ) nr 1782/2003 artiklitele 47 ja 50 vajalikud veel pärast 2013. aastat;

35. soovib, et uued liikmesriigid, kes seda soovivad, peaksid saama kuni 2013. aastani kohaldada lihtsustatud ühtseid pindalatoetusi (ühtne pindalatoetuse abil kava, SAPS) ning kutsub komisjoni üles kontrollima, kas SAPSi kohaldamist on võimalik täiendavalt lihtsustada toetuskõlblikku pindala puudutavate eeskirjade muutmise kaudu;

36. on veendunud, et kõik ühise põllumajanduspoliitika rakendamiseks ette nähtud eelarveassigneeringud, mis on hoiustatud või mida ei ole ära kasutatud, tuleks ära kulutada ühise põllumajanduspoliitika raames;

37. on seisukohal, et otsetoetusi on vaja ka pärast 2013. aastat, kuid et need peaksid põhinema uutel objektiivsetel kriteeriumidel ja eelkõige põllumajandustootjate loodud otsestel töökohtadel või tugevamini arenema põllumajandustootjatele maa harimise eest makstavate toetuste suunas või teatavate üldhuviteenuste või eristandardite, sealhulgas loomakaitsestandardite eest makstavate hüvitiste suunas, kusjuures sel juhul tuleks kontrollida ka piirkondlike pindalatoetuste oluliste erinevuste mõttekust Euroopas ning teise samba vahendite erinevuse mõttekust; kutsub komisjoni üles tegema ettepanekut asjakohaste meetmete kohta, mis tagaksid otsetoetuste jõudmise täies ulatuses ainult nende isikute ja ettevõtjateni, kes reaalset tegelevad põllumajandusega;

Lihtsustamine, nõuetele vastavus ja turule orienteeritus

38. toetab pärast asjakohast järkjärgulist üleminekuperioodi väiksemate ja seega väga suure halduskoormusega tootmisel põhinevate toetuskavade (kuivsoöt, kanep, lina, kartulitärklis) vähehaaval integreerimist ühtse pindalatoetuse kavasse hiljemalt 2013. aastaks, välja arvatud juhul, kui selle tagajärjel tekib teatavates piirkondades märkimisväärne sotsiaal-majanduslik kahju ja/või kahju keskkonnale; kui see on regionaalpoliitilistel põhjustel vajalik, tuleks ette näha kaasnevad meetmed vastavalt artiklile 69; kutsub komisjoni üles juhtumipõhiselt analüüsima selle majanduslikku ja piirkondlikku mõju, mis näitaks, et tegemist on asjakohase lahendusega ja milles määratletakse selle rakendamiseks vajalik ajakava; rõhutab, et lahtisidumine ei tohiks ohtu seada asjaomaste tootmisvormide olemasolu;

39. toetab maa tootmisest kõrvaldamise kohustuse viivitamatut kaotamist, mis ei ole enam oluline koguste kontrollivahend toodanguga sidumata otsetoetuste süsteemis ning mis on lisaks sellele seotud äärmiselt suure halduskoormusega, ja maa tootmisest kõrvaldamise toetuste muutmist tavalisteks toetusteks;

40. on seisukohal, et põllumajandustoodete nõudluse kasvu tõttu tootmisest kõrvaldatud maa vähendamise kontekstis saaksid liikmesriigid võimalikke keskkonnaeliseid, mida tingib näiteks kultuurtaimede tolmlemine mesilaste abil, paremini ja sihipärasemalt saavutada teise samba meetmete abil ning hea põllumajandus- ja keskkonnaseisundi nõuete muutmise abil, mis lihtsustaks loomastiku ja selle elupaiga bioloogilise mitmekesisuse arendamist;

Kolmapäev, 12. märts 2008

41. nõuab energeetiliste põllukultuuride toetuse kaotamist järkjärgulisel üleminekuperioodil, sest energeetiliste põllukultuuride toetused on seotud väga suure halduskoormusega ning nende energiapoliitilised eelised on praeguses turuolukorras piiratud või olematud;
42. nõuab energeetiliste põllukultuuride toetuse kaotamise tõttu säästetud vahendite sihipärast eraldamist muu hulgas piimaturukorraldusega kaasnevatel meetmetel (eriti mägipiirkondades ja teistes suhteliselt raskete tingimustega piirkondades);
43. kutsub komisjoni üles eraldama põllumajanduse eelarve kasutamata vahendeid, mis olid ette nähtud turujuhtimismeetmetele, nagu sekkumine, eksporditoetused või ladustamine, esmajärjekorras artikli 69 kaudu põllumajanduse, eelkõige põllumajandustootjate, tugevdamiseks maapiirkondades, et järgida maaelu arengu eesmärke;
44. on seisukohal, et otsetoetused ilma nõuetele vastavusega ei ole enam õigustatud; rõhutab seoses sellega, et EL peab üleminekuperioodil abistama uusi liikmesriike nõuetele vastavuse eeskirjade kohaldamisel;
45. lükkab vähenevate otsetoetuste tõttu nõuetele vastavuse kohaldamisala laiendamise tagasi, kuni liikmesriigid ja komisjon ei tee märgatavaid edusamme kontrollieeskirjade lihtsustamisel ja ühtlustamisel ning komisjon ei esita ülevaadet nõuetele vastavusega seotud kuludest põllumajandustootjate jaoks; ja juhib selles suhtes tähelepanu oma 11. detsembri 2007. aasta seisukohale;
46. on seisukohal, et nõuetele vastavus peaks piirduma Euroopa tootmismudeli oluliste standardite ja selliste standardite kontrollimisega, millele saab erinevates liikmesriikides kohaldada süstemaatilisi ja ühtlustatud kontrolle;
47. nõuab nõuetele vastavuse suuremat tõhusust seoses selle eesmärkidega ja ühtlasemat rakendamist kõikides liikmesriikides; kutsub komisjoni üles töötama välja selgemaid suuniseid, et liikmesriike rakendamisel toetada;
48. nõuab loomakasvatusele nõuetele vastavuse tõttu seatava ülemäärase koormuse lõpetamist; ning nõuab selles suhtes eelkõige mõningate hügieeni- ja märgistusnõuete (nt kõrvamärgid) kriitilist hindamist;
49. peab võimalikuks hea põllumajandusliku ja keskkonnaseisundi ning säästva maaviljeluse säilitamise nõuete mõõdukat kohandamist seoses muutunud keskkonna- ja tootmistingimustega (kliimamuutus, biomass), kui on tagatud, et kõnealuseid uusi nõudeid rakendatakse kogu Euroopas võrreldaval viisil;
50. on seisukohal, et liikmesriikidel, mis kohaldavad SAPSi, peaks olema õigus rakendada nõuetele vastavuse põhimõtet järkjärgult, et valmistada korralikult ette vajalike kontrollsüsteemide kehtestamine ja veenda põllumajandustootjaid määratud standarditele vastavuse vajalikkuses;
51. kutsub komisjoni üles ühise põllumajanduspoliitika lihtsustamist jätkama ja seoses sellega vaatama korrapäraselt üle õigusakte, et määrata kindlaks, kas need on vajalikud ja kas nende kehtivad sätted on sihipärased; seoses sellega märgib, et komisjon peaks tegema ettepanekuid lisameetmete kohta, nagu lihtsustatud ülekandmiseeskirjad toetusõiguste mitteaktiveerimise korral, kõige väiksemate toetusõiguste ühendamine, väikestele toetuse saajatele ühtse toetuse sisseviimine, riiklikku reservi käsitlevate eeskirjade lihtsustamine või selle vähendamine või kaotamine olenevalt üleminekust piirkondlikult/riiklikult ühtsele pindalatoetusele, toetusõiguste aegumisest loobumine nende mittekasutamise korral, veiste ja muude kariloomade käsitsi kirjutatud registre kaotamine;
52. kutsub liikmesriike täiendavalt üles tagama õigeaegseid makseid ja komisjoni üles lubama ettemaksete tegemist põllumajandustootjatele;
53. kutsub komisjoni üles looma vajalikke mehhanisme tagamaks, et kolmandate riikide import vastaks ühenduse toodetele seatud standarditele seoses tingimuslikkuse, toiduohutuse ja muuga;

Turvavõrk

54. on seisukohal, et keskkonna, kliima ja epideemiaga seotud ohtude sagenemise ning suurte hinnakõikumiste tõttu põllumajandusturgudel on tingimata vajalik täiendav kaitse riskide vastu turvavõrgu näol;
55. tuletab meelde, et turule orienteeritud tootmine, kohandatud külvikord, mitmekesistamine, finants-turu vahendid, varustusahela lepingud ja kindlustus on kõik olulised viisid, mille abil põllumajandustootjad saavad end riskide vastu kaitsta ning et üldjuhul vastutavad piisava riskiennetuse eest põllumajandustootjad;
56. on arvamusel, et turutõrgetega tegelemiseks tuleks säilitada sekkumissüsteem, et muuta see uuenduste abil tugevaks turvavõrguks erakordsete asjaolude korral ning selle eeskirjad põhinevad maailmaturu arengutendentsidel;
57. toetab seetõttu komisjoni ettepanekut langetada sekkumisläved puu, köögi- ja teraviljade sektoris nullini ning säilitada üksnes nisu puhul vajaduse korral langetatud sekkumislävi;
58. on seisukohal, et riskide suurenemise tõttu tuleb tingimata välja töötada erasektori või mitmepoolsed kindlustusskeemid, nagu mitme riski kindlustus; on teadlik asjaolust, et see ei saa toimuda ilma riigi osalusest rahastamises; rõhutab asjaolu, et kõnealuste süsteemide rakendamine ei tohi mitte mingil juhul ohustada erinevate liikmesriikide võrdseid võimalusi; kutsub komisjoni üles kaaluma kogu ühendust hõlmava edasi-kindlustuse süsteemi kasutuselevõttu või toetamist tulevikus, et tegeleda ilmastiku- või keskkonnakatastroofide põhjustatud probleemidega;
59. tuletab meelde, et peaaegu kõikides asjaomastes kolmandates riikides kasutatakse sarnast riiklikult toetatavat süsteemi;
60. on seisukohal, et seetõttu tuleb esmalt luua rahastamisvõimalused selliste riskikindlustussüsteemide riiklikuks või piirkondlikuks edendamiseks alates 2009. aastast, mis võtavad arvesse erinevaid riskiaastmeid Euroopas; komisjon peab kontrollima, kuivõrd on võimalik süsteemidega liita tootjarühmi, valdkondlikke ja mitme kutseala ühendusi ning eraõiguslikke kindlustusseltse;
61. on seisukohal, et võttes arvesse täiesti erinevaid tingimusi üksikutes sektorites, tuleb horisontaalsetele lähenemisviisidele ilmselt eelistada sektoripõhiseid lahendusi (võrreldavad lahendusega puu- ja köögiviljasektoris);
62. on seisukohal, et neid meetmeid tuleks lähtuvalt artiklist 69 osaliselt rahastada esimese samba raames, sest need kuuluvad turupoliitika reguleerimisalasse;
63. palub komisjonil uurida turukriisi ja kliimaga seotud kriiside juhtimise vahendite kasutuselevõtmist, mis on suunatud tootjaorganisatsioonidele ja ühistutele, et aidata kanda nende liikmete toodangu vähenemisega kaasnevaid kulusid;
64. on seisukohal, et riskijuhtimis- ja riskiennetusmeetmed ei tohi tuua kaasa tootmisega seotud toetusmeetmete uuesti kasutusele võtmist;
65. on seetõttu seisukohal, et komisjon peab töötama välja kehtivate süsteemide või komisjoni poolt minevikus heakskiidetud süsteemide alusel ühise raamistiku riskijuhtimissüsteemide rahastamiseks liikmesriikide poolt, et välistada konkurentsi ja kaubandust moonutav mõju nii palju kui võimalik, kehtestades vajaduse korral ühiseeskirjad ühtses turukorralduses;
66. kutsub komisjoni üles esitama 30. juuniks 2010. aastaks ulatuslikku analüüsi olemasolevate riskijuhtimissüsteemide ja nende edasiarendamise võimaluste kohta ühenduse tasandil pärast 2013. aastat;

Kolmapäev, 12. märts 2008

Ümbersuunamine/ülempiir/kahandamine/alamäär

67. juhib tähelepanu sellele, et kahanevate ülemmäärade, ümbersuunamiste ja eelarvedistsipliini kehtestamine võib, kui komisjoni ettepanekud rakendatakse, avaldada märkimisväärset mõju ümberjagamisele teatud piirkondades;

68. on seisukohal, et igasuguse muutusega maaelu arengu assigneeringutes, mis ei ole kooskõlas 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelise kokkuleppe III lisas kokkulepitud (vahe)ülemmääradega, peavad nõustuma kõik kolm allakirjutanut;

69. juhib tähelepanu sellele, et siiani ei ole esitatud hinnangut täiendava ümbersuunamise, kahandamise ja alamäärade mõju kohta tööturule ja piirkondlikule ühtekuuluvusele; sel põhjusel märgib, et tuleks läbi viia esimese samba hindamine;

70. rõhutab, et komisjoni poolt ette pandud madalamatel määradel võib olla oluline mõju osades liikmesriikides ja need võivad mõjutada ühise põllumajanduspoliitika maksete jaotumist liikmesriikide vahel, samas eeldaks ülemäär ligikaudu 500 miljoni euro ülekandmist esimesest teise sambasse; tuletab meelde, et teise samba meetmete praeguse tasuvuse osas on endiselt tõsiseid kahtlusi; usub seetõttu, et kõnealuse meetme võimalikul kohaldamisel tekkivad säästud jääma esimesse sambasse;

71. lükkab tagasi komisjoni ettepaneku kahandamise kohta (kuni 45 % võrra) selle praegusel kujul, sest puudub selge seos põllumajandusettevõtte suuruse ja jõukuse vahel ning sellesse ei ole sisse arvestatud seda tööjõudu, mida on vaja suuremahulise põllumajandusettevõtte teenindamiseks; komisjoni ettepanek jätkaks suured põllumajandusettevõtted või ühistud põhjendamatult ebasoodsasse olukorda ning põhjustaks töökohade vähendamist ja väljakujunenud konkurentsivõimeliste struktuuride lõhkumist ning toob endaga kaasa üksnes toetustest tingitud ettevõtete lõhestumisi, mis võib Euroopa mõningates piirkondades põhjustada struktuurseid erinevusi;

72. on seisukohal, et kahandamist ja/või ülemmäärade kehtestamist võib toetada üksnes siis, kui on põhjalikult hinnatud nende tagajärgi tööturule ja regionaalpoliitikale, ja üksnes siis, kui luuakse võimalus sotsiaalkindlustuskohustusega täistööajaga töötajate arvu või teatavate ettevõtte struktuuride (mitmeperealumaajapidamised, ühistud jne) või põllumajandusettevõtete tööjõu üldkulude arvesse võtmiseks kahandamist alandavate teguritena; kutsub komisjoni pidama silmas, et väiksemad põllumajandusettevõtted, mis moodustavad mastaabisäästu ja parema konkurentsivõime saavutamise nimel juriidilise isikuna liidu, ei tohi jääda ebasoodsasse olukorda;

73. nõuab, et kahandamisest tulenevad vahendid jääksid vastavasse piirkonda või liikmesriiki, kus neid kasutatakse näiteks meetmete rahastamisel vastavalt artiklile 69 või teise samba raames; nõuab, et need vahendid suunatakse otse põllumajandustootjatele;

74. toetab ka Euroopa Kontrollikoja 2006. aasta aastaaruannet arvesse võttes alamäärade kavandatud tõstmist, milleks võiks olla 1 hektar või vastavalt 250 eurot, kombineerides selle üksikmakse või minimaalse põhisumma kasutuselevõtuga väikestele toetuse saajatele; on siiski seisukohal, et nõuetekohaselt põhjendatud juhtumitel, kui põllumajanduslike struktuuride vahel valitseb suur erinevus, peaks liikmesriikidel olema võimalus alamäärade kinnitamiseks;

75. toetab siiski komisjoni jõupingutusi, et tagada jätkusuutliku maapiirkondade poliitika piisav rahastamine ühise põllumajanduspoliitika teise samba raames, kuid seda eesmärki ei tohi saavutada esimese samba arvelt;

76. juhib tähelepanu sellele, et niigi piiravate individuaalsete vähendamiste tõttu ei saa otsetoetuste täiendavat vähendamist 8 % võrra ilma mõjuhinnangu esitamiseta heaks kiita;

Kolmapäev, 12. märts 2008

77. on seisukohal, et võttes arvesse laialt levinud nõudmisi suurte toetuste vähendamiseks, on mõeldav järkjärguline ümbersuunamine, lähtudes siiani saadud infost ja mõju hindamisest, milles võetakse arvesse põllumajandusettevõtete struktuuri (ühistud jne), põllumajandusettevõtete tööjõudu ja/või tööjõukulusid ning konkreetseid tootmisvorme erinevates otsetoetuse süsteemides (näiteks: konkreetseid probleeme seoses põllumajandusettevõtete ja piirkondadega, kus suhteliselt väikestel aladel asub väga tihedalt kariloomi);

järkjärgulise ümbersuunamise vahendid tuleb jaotada vastavalt ümbersuunamisvahendite kohta kehtivatele eeskirjadele ning need vahendid jäävad piirkondadesse või liikmesriikidesse, kus need laekuvad;

Euroopa Parlament näeks järkjärgulise ümbersuunamise ette järgmisel kujul:

10 000–100 000 euro suurused otsetoetused	1 % (kogu ajavahemikuks 2009–2013);
100 000–200 000 euro suurused otsetoetused	2 % (kogu ajavahemikuks 2009–2013);
300 000–200 000 euro suurused otsetoetused	3 % (kogu ajavahemikuks 2009–2013);
üle 300 000 euro suurused otsetoetused	4 % (kogu ajavahemikuks 2009–2013);

78. nõuab, et vabatahtlik ümbersuunamine asendatakse kohustusliku ümbersuunamisega;

79. on seisukohal, et ümbersuunamisvahendeid tuleks eraldada esmajärjekorras LEADER meetodit kasutades ja meetmetele, mille eesmärk on võidelda bioloogilise mitmekesisuse kadumise vastu, riskide vastu kindlustamiseks, kliimamuutusega kohanemisele, biomassi säästva kasutamise meetmetele, struktuurireformide kaasnevatele meetmetele (nt piimaturukorraldus), tootmise kindlustamisele mägipiirkondades või väikesaartel ja teistes suhteliselt ebasoodsas olukorras olevates piirkondades, kvaliteedi tagamisele (kaasa arvatud loomade heaolu meetmed), mahepõllundusele, realiseerimismeetmetele ja tehnika arenguga kohanemisele; nõuab, et kõik nimetatud meetmed tuleks suunata otse põllumajandusettevõtjatele;

Piimaturukorraldus

80. on teadlik, et senist piimakvootide süsteemi selle praegusel kujul pärast 2015. aastat ilmselt ei jätkata ja kutsub komisjoni üles kontrollima põhjalikult, kuidas tulevane piimaturukorraldus välja võiks näha; kutsub komisjoni üles esitama veenvat plaani piimasektori kohta 2015. aastale järgnevaks perioodiks, mis tagaks piimatootmise jätkumise Euroopas, sealhulgas mägipiirkondades, kaugetes piirkondades ja teistes piirkondades, kus on spetsiifilised probleemid;

81. juhib komisjoni tähelepanu selle otsustele ⁽¹⁾ seoses piimavaldkonna minipaketiga, mis käsitleb turumeetmeid ja piimafondi;

82. kutsub kõiki osapooli üles kasutama 2015. aastani jäänud aega, et turupositsioone stabiliseerida või tugevdada ning tagada Euroopa piimandussektori „pehme maandumine”, eelistatavalt struktuurikvootide suurendamise abil;

83. nõuab piimakvoodi kohandamist nõudluse muutumisel maailmaturgudel turule vastavaks; on seepärast arvamisel, et kõik liikmesriigid peaksid vabatahtlikult suurendama kvote 2 % võrra piimandusaastal 2008/2009; palub komisjonil eraldada nimetatud juurdekasv riigi varudesse; nõuab kvootide iga-aastast läbi vaatamist;

84. nõuab ka lisamaksu märkimisväärset alandamist piimandusaastaks 2009/2010 ja seejärel täiendavat vähendamist järgnevatel aastatel, et tasakaalustada kvoodihindade suurenemist, ning üleeuroopalist tagantjärele ümberarvestamist, mis võimaldab kvootide paremat kasutamist;

85. nõuab kaasnevaid erimeetmeid, et takistada piimatööstusest loobumist mägipiirkondades ja teistes suhteliselt raskete tingimustega piirkondades, kuivõrd seal ei ole alternatiive traditsioonilisele piimakarja pidamisele või kuna põllumajandusest loobumisega kaasneks oluliste looduslike alade kadumine;

(¹) Vastuvõetud tekstid, 5.9.2007, P6_TA(2007)0371, P6_TA(2007)0372, P6_TA(2007)0373.

Kolmapäev, 12. märts 2008

86. on seisukohal, et esmajärjekorras artikli 69 raames tuleb kasutusse anda piisavalt vahendeid piimakarja pidamise säilitamiseks eelkõige mägipiirkondades, äärepoolseimates piirkondades (nagu Assoorid) ja teistes sarnastes probleemsetes piirkondades, nt pindalatoetuste lisamaksete kaudu (võrreldav meetmetega suhkrosektoris), piimalehma-, rohumaa- või ekstensiivse karjatamise toetuste kujul, eraldi piimarahana või piirkondlike eriprogrammidena sektori tugevdamiseks või ümberkorraldamiseks ning konkreetsete kõrge kvaliteediga toodete edendamiseks;

87. on seisukohal, et tootjate ühenduste, valdkondlike ühenduste või mitut kutseala ühendavate organisatsioonide tugevdamine võiks olla läbivaadatud artikli 69 täiendavaks elemendiks;

88. palub komisjonil ja liikmesriikidel põhjalikult tutvuda võimalusega suurendada riigi kvoote mitteliineaarselt, pidades silmas täiendavate suurenduste kasutuselevõttu liikmesriikides, kus tootmiskvoote on tava-päraselt täidetud puudulikult;

89. on seisukohal, et mainitud meetmete rahastamiseks tuleb luua erifond (piimandusfond), mida võiks osaliselt finantseerida sektorireformist tulenevatest säästudest;

Muud küsimused

90. juhhib tähelepanu sellele, et Euroopa põllumajanduse tugevus ja tulevik peitub piirkondlike, traditsiooniliste ning muude kõrgekvaliteetsete ja lisaväärtusega toodete valdkonnas;

91. kutsub sellega seoses komisjoni üles võtma kasutusele nn Euroopa tähis, millega märgistatakse ELi põllumajandustoodete ja toiduainete kvaliteeti nii Euroopa kui ka rahvusvahelistel turgudel, ning määratlema tootmise ranged keskkonna-, loomade heaolu ja toiduohutusnõuded;

92. kutsub seetõttu komisjoni üles esitama põhjaliku kava, et parandada Euroopa kvaliteettoodete turustamist kodu- ja välismaal, nt teabe- ja müügiesituskampaaniate, tootjaorganisatsioonide või muud tüüpi valdkondlike ühenduste tegevuse moodustuse ja arengu toetamise kaudu ning sihipärase märgistamise kasutuselevõttuga, milles esitatakse eelkõige kasutatud põllumajandustoorme päritolu ning mis oleks tarbijatele selgem ja läbipaistvam;

93. palub komisjonil suurendada asjakohases eelarves teabe- ja edendamiskampaaniateks eraldatavaid assigneeringuid sise- ja välisturul;

94. kutsub komisjoni üles kaaluma vajadust ühist põllumajanduspoliitikat käsitleva tõelise kommunikatsioonipoliitika järele, mille eesmärk oleks vähendada lõhet põllumajandusmaailma ja ühiskonna vahel ning mis ei toimiks üksnes edendamise- ja reklaamimehhanismina;

95. on seisukohal, et tootjaorganisatsioonid ja mitut kutseala ühendavad organisatsioonid vajavad täiendavat tugevdamist ja toetust, eelkõige liikmesriikides, kus nimetatud organisatsioonid on vähe, et anda talupidajatele parem turupositsioon ja kaubanduses ja kaubanduses, ning ühtlasi tuleks edendada ka toiduainete tootmisahela kvaliteedi tagamise süsteeme, kaasa arvatud olemasolevate tootmistavade alternatiive;

96. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles võtma vajalikke meetmeid, et ära hoida spekulatiivset tegevust, toiduaineturgu hõlvamist ja kartellide moodustamist toiduainete tootjate ettevõtete poolt, kes kasutavad ära praegust õigusaktide ja kontrolli puudumist, tootjate ja tarbijate organiseerimatust ning sobiva infrastruktuuri puudumist, kusjuures nende ainus eesmärk on suurendada kasumit, vähendada tootjahiindu ja sundida tarbijatele peale kõrget hinda;

97. peab kahetsusväärseks, et komisjon lasi käest võimaluse tegeleda ulatuslikumalt ELi standarditele mittevastava toidu ja sööda suurenenud impordiga seotud probleemidega ning seetõttu on ohus ELi saavutused avaliku abi sidumisel keskkonna ja sotsiaalse seisundi ning loomade heaolu parandamisega seotud tingimustega; kutsub komisjoni üles tegema esimesel võimalusel ettepaneku meetmete kohta kõnealuse olukorra parandamiseks ning tagama ühenduse keskkonna- ja tervisealaste õigusaktide järgimise;

Kolmapäev, 12. märts 2008

98. kutsub komisjoni üles kiiremas korras välja töötama põhjalikku kava, kuidas maailma kaubanduslastes läbirääkimistes tuua esile Euroopa kaubandusväliseid küsimusi, eelkõige geograafiliste tähiste tunnustamise ja kaitse, loomade heaolu, imporditud loomade ja taimede tervises seisundi jne kohta, et välistada Euroopa tootjate vastast kõlbatut konkurentsi ning vältida loomade heaolu ja keskkonnaga seonduvate probleemide eksporti kolmandatesse riikidesse; palub komisjonil Maaailma Kaubandusorganisatsiooni läbirääkimistel aktiivselt toetada kitsendatud turulepääsu põhimõtet, et edendada säästvusnorme põllumajanduses;

99. juhhib tähelepanu sellele, et Euroopa põllumajandus ei tule ka tulevikus toime ilma piisava välise kaitseta; seetõttu nõuab, et kolmandate riikide toodetele kohaldataks neidsamu kvaliteedi- ja ohutusnorme mis ELi toodetele;

100. on seisukohal, et ekspordisoodustuste kaotamine tuleks ühendada edendamistegevusega kolmandates riikides;

101. tuletab meelde, et kliimamuutuse kontekstis ilmnevad põllumajanduse kaks peamist poliitilist väljakutset: kliimamuutust põhjustavate kasvuhoonegaasiheitmete tõrjeabinõud ja kliimamuutuse mõjudega kohanemine; rõhutab, et seega seisab põllumajandusel ees kahekordne väljakutse: toodetud heitmete vähendamine ja samaaegselt ülemaailmse soojenemise eeldatud mõjudega kohanemine;

102. rõhutab, et lisaks keskkonnaprobleemile on kliimamuutus ka sotsiaal-majanduslik probleem ning seega tuleks põllumajandussektoris kui kliimateguritest otseselt sõltuvas, kõige kaitsetumas sektoris võtta keskkonnaküsimustes ja jõupingutustes arvesse ka vajadust tagada maapiirkondade majanduslik ja sotsiaalne elujõulisus;

103. tuletab meelde, et põllumajanduse kui kahe võimsa kasvuhoonegaasi, metaani ja dilämmastikoksiidi tootja panus kasvuhooneefekti on ELis piiratud ja vähenemas tänu ühise põllumajanduspoliitika raames kehtestatud meetmete rakendamisele (sealhulgas nõuetele vastavus, põllumajanduse keskkonnapoliitika meetmed ja muud maapiirkondade arengumeetmed);

104. kutsub komisjoni üles kontrollima, kui võrd oleks võimalik kõnealuseid saavutusi põllumajanduse Kyoto protokolliga mehhanismidesse kaasamise abil veelgi suurendada;

105. on seisukohal, et põllumajanduse abil taastuenergiaga varustamine ei tohiks toimuda ühepoolset, loomakasvatuse, Euroopa ja maailma rahvaste toiduainetega kindlustatuse, säästvuse ega bioloogilise mitmekesisuse arvelt; kutsub seetõttu komisjoni üles viima läbi taastuenergia toetusmeetmete mõju hindamist toiduainetega varustatuse ja keskkonna kontekstis; nõuab asjakohast rahastamist teadusuuringutele ning viimase aja tõhusamate, biomassi täielikult ära kasutatavate (nt teise põlvkonna biokütused) energiatehnoloogiate kasutuselevõttu; tuletab veel kord tungivalt meelde asjaolu, et lähiajal on loomsete jääkide baasil töötavate biogaasiseadmete kasutuses kõige suurem ja säästvam kasvupotentsiaal biomassist toodetava lisaenergia jaoks;

106. rõhutab põllumajandustegevuse ning veekvaliteedi ja -varude tihedat seost ning rõhutab, et põllumajanduse survet veekeskkonnale tuleb reguleerida säästvalt; usub, et keskkonnavalased õigusaktid ühendatult „saastaja maksab“ põhimõttega peaksid olema juhtpõhimõtteks säästva veemajanduse ja keskkonnanäesmärkide saavutamisel;

107. on seisukohal, et põllumajandustoetuste süsteemi väljatöötamine peab jätkuma ka pärast 2013. aastat ning palub, et komisjon esitaks hiljemalt 30. juuniks 2010 — arvestades asjaoluga, et Euroopa talupidajad vajavad kindlust pikaajalisel planeerimisel — põhjaliku analüüsi võimalikest viisidest, kuidas süsteemi muuta, eelkõige strateegiliste eesmärkide seadmise kaudu, mis kajastaksid Euroopa põllumajanduse kui innovatsiooni rakendava, maad hästi ära kasutava, tootmiskvaliteeti tagava, talupidajate sissetulekut säilitava ning keskkonda kaitsva ja toiduainetega kindlustatust tagava vahendi arengut; palub komisjonil analüüsida põhjalikku halduse lihtsustamist, eelkõige iga-aastaste lisatasude puhul, mis on väiksemad kui 20 000 eurot saaja kohta;

Kolmapäev, 12. märts 2008

108. juhib tähelepanu sellele, et põllumajandus mõjutab bioloogilist mitmekesisust seda nii luues kui ka ohustades; on seisukohal, et bioloogilise mitmekesisuse pakutavate väärtuslike ökosüsteemi teenuste (õhu ja vee puhastamise, kultuurtaimede tolmlemise ja erosioonikaitse) kaitseks läheb vaja jõupingutusi terve maailma, kohalikul ja ELi tasandil;

109. juhib tähelepanu asjaolule, et praegusel programmitöö perioodil 2007–2013 on maaelu arengul (ja selle rahastamise vahendil Euroopa Maaelu Arengu Fondil) kui ühise põllumajanduspoliitika teisel sambal oluline piirkondlik mõju; nõuab tungivalt, et komisjon kasutaks regionaalpoliitika programmide (struktuuri-fondide) ühtsema rakendamise võimalusi, et jõuda terviklikuma lähenemisviisini valdkondades, kus on võimalik koostoime;

110. on arvamusel, et põllumajandustegevuseta ei saa toimuda maapiirkondade arengut ning eesmärgiks peab olema tagada maapiirkondade elanike majanduslik elujõulisus ja parandada nende elukvaliteeti;

111. nõuab tungivalt, et komisjon esitaks ühtse ettepanekute paketi, et säilitada ja arendada säästvat põllumajandustegevust eelkõige ebasoodsamates piirkondades ja ebasoodsate looduslike tingimustega aladel, sest need on väga olulised bioloogilise mitmekesisuse kaitsmise ja ökosüsteemide säilitamise seisukohast;

112. palub komisjonil tugevdada teadusuuringute ja tehnosiirde alaseid meetmeid eelkõige selleks, et edendada keskkonna ja ökosüsteemi suhtes sõbralikumaid tootmismeetodeid säästva põllumajanduse huvides;

113. juhib tähelepanu edukatele projektidele terves ELis, kus põllumajandustootjate, keskkonnarühmituste ja ametiasutuste koostöö on kohalikul ja piirkondlikul tasandil tulemusrikkalt vähendanud põllumajanduse keskkonnamõju;

114. on eelkõige seisukohal, et tulevane süsteem peab rohkem keskenduma sotsiaalse, majandusliku ja territoriaalse ühtsuse ning maapiirkondade ja linnalähedaste piirkondade integreeritud arengu aspektidele, põllumajanduse peamiste sektorite tugevdamisele, toetuste maksmisele saavutuste eest või kahjutasu maksmisele erikoormuste eest ning riskijuhtimisele; on seisukohal, et selles kontekstis tuleb esimese ja teise samba vaheline suhe täielikult uuesti kindlaks määrata;

115. on seisukohal, et Euroopa põllumajandus võib pakkuda keskkonnasäästlikke lahendusi meie linnastunud ühiskonna ees seisvatele kõige kiireloomulisematele probleemidele ka linnalähedastes piirkondades ning seega kaasa aidata nii Lissaboni kui ka Göteborgi strateegiade eesmärkide saavutamisele;

116. juhib tähelepanu linnalähedaste piirkondade talupidajate erilisele rollile; linnalähedased talupidajad ja maaharjad võivad edendada nii Lissaboni (teadmised, teadusuuringud, innovatsioon) kui ka Göteborgi (jätkusuutlikkus) eesmärkidele vastavaid lahendusi;

*

* *

117. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule ja komisjonile.
